

οι απαντήσεις των ασκήσεων

1.1 Στο διήγημα του Καρκαβίτσα το ρόλο του ιερέα έχει ο καπετάνιος ο οποίος, όπως ο ιερωμένος στην εκκλησία, κρατώντας μια λαμπάδα στο χέρι ψέλνει το “Χριστός Ανέστη” και εύχεται στο πλήρωμα και στους επιβάτες του. Οι συμμετέχοντες που θυμίζουν τους πιστούς δεν είναι άλλοι από τα υπόλοιπα μέλη του πληρώματος και οι επιβάτες οι οποίοι, όπως διαβάζουμε στο κείμενο: *«με τα κεριά στα χέρια, ξανάλεγαν το τροπάρι ρυθμικά και με κατάνυξη»*.

1.2 Το διήγημα ξεκινάει και ολοκληρώνεται με τον καπετάνιο και τον τιμονιέρη στην γέφυρα του караβιού να πλοηγούν το καράβι. Αυτές οι δύο μορφές είναι οι υπεύθυνοι του караβιού. Υπεύθυνοι όχι μόνο για την σωστή πλοήγησή του, αλλά και για την πνευματική εγρήγορση των μελών του πληρώματος και των επιβατών. Είναι, δηλαδή, αυτοί που ελέγχουν και καθορίζουν την πορεία του караβιού προς ένα ασφαλές λιμάνι, αλλά κι αυτοί που θυμήθηκαν να σηκώσουν από τον ύπνο τους επιβάτες και να τους υπενθυμίσουν ότι εκείνη την στιγμή οι Ορθόδοξοι Χριστιανοί γιορτάζουν την Ανάσταση του Κυρίου. Έτσι, αυτές οι δύο μορφές διακρίνονται για τον υψηλό βαθμό υπευθυνότητας που τους διακρίνει και για το ότι αποτελούν τους καθοδηγητές και σε θρησκευτικό επίπεδο.

1.3α. Από τις πλέον αφοσιωμένους στα καθήκοντά του είναι ο τιμονιέρης και ο καπετάνιος. Η αφοσίωσή τους αναδεικνύεται από το γεγονός ότι δεν λησμονούν τα καθήκοντά τους και είναι πιστά αφοσιωμένοι σε αυτά. Τόσο στην πλοήγηση του караβιού όσο και στον εορτασμό της Ανάστασης είναι οι πλέον φιλόπονοι και δραστήριοι στο πλοίο. Είναι αυτοί που έχουν το νου τους και μεριμνούν για τους άλλους. Δεν ξεχνούν τα καθήκοντά με τα οποία είναι επιφορτισμένοι και θυμίζουν αυτούς οι οποίοι (π.χ. ιερείς, πολιτικοί) έχουν αναλάβει το καθήκον να οδηγήσουν ένα καράβι με ασφάλεια στο λιμάνι προορισμό τους. Με άλλα λόγια, μέσα από την παρουσία αυτών των δύο ανθρώπων αναδεικνύεται η ευθύνη όλων όσοι έχουν υπό την προστασία τους έναν αριθμό ανθρώπων και δεν αμελούν τα καθήκοντά τους, αλλά αντιθέτως είναι πιστοί (μεταφορικά και κυριολεκτικά) στην εκπλήρωση των υποχρεώσεών τους.

1.3β. Στο διήγημα του Καρκαβίτσα παραδομένοι στον ύπνο είναι ορισμένα μέλη του πληρώματος και οι επιβάτες. Ενδεχομένως, ο συγγραφέας με αυτό να θέλει να μας υπενθυμίσει τον ύπνο στον οποίο έπεσαν οι μαθητές του Ιησού Χριστού όση ώρα Εκείνος προσευχόταν στο Όρος των Ελαιών. Ευτυχώς, όμως, για τους μαθητές βρέθηκε ο Χριστός και για τους επιβάτες και τους ναυτικούς θα ακουστεί το χτύπημα της καμπάνας που θα τους εγείρει.

2.1 Νομίζω ότι το πιο πρόσφορο τμήμα του κειμένου και αυτό που πραγματικά θα άξιζε να διαβαστεί στη γιορτή θα ήταν η δεύτερη παράγραφος. Στο τμήμα αυτό περιγράφονται εικόνες ειδυλλιακές μιας διαφορετικής Μεγάλης Εβδομάδας. Γίνεται αναφορά σε αγνούς ανθρώπους οι οποίοι διακρίνονταν για την ευλάβειά τους. Όλα αυτά σε συνδυασμό με τις εικόνες της άνοιξης που περιέχονται, νομίζω ότι καθιστούν αυτό το απόσπασμα λόγου ιδανικό για την γιορτή του Πάσχα στο σχολείο!

2.2 Τόσα χρόνια παρακολουθούσα μόνο την Ανάσταση που γινόταν την Κυριακή το πρωί. Μέσα στον ύπνο μου άκουγα τα μεσάνυχτα του Σαββάτου τα βαρελότα και τις κροτίδες, αλλά και τις καμπάνες να ηχούν, αλλά επειδή ήμουν μικρούλης οι γονείς μου δεν με πήγαιναν στην εκκλησία. Φέτος, όμως, είναι η πρώτη φορά που θα παρακολουθήσω την θεία λειτουργία μέχρι αργά. Μέχρι τώρα πήγα στην εκκλησία την Μεγάλη Τετάρτη, την Μεγάλη Πέμπτη και την Μεγάλη Παρασκευή. Πραγματικά, εντυπωσιάστηκα από όσα είδα και από όσα άκουσα. Ένωσα δέος και κατάνυξη από την παρακολούθηση της λειτουργίας. Σήμερα, όμως, που είναι Μεγάλο Σάββατο νομίζω ότι θα βιώσω συναισθήματα πρωτόγνωρα! Έχω, λοιπόν, μεγάλη αγωνία για το τι θα συμβεί και αδημονώ να πάρω την λαμπάδα μου και να πάω κι εγώ στην εκκλησία.